

طرح اصلاح بیمه رانندگان

تاکسی‌های اینترنتی روی میز مجلس

رئیس گروه مطالعات و رویه‌های نام‌نویسی و حساب‌های انفرادی سازمان تأمین اجتماعی درباره آخرین وضعیت بررسی بیمه رانندگان تاکسی‌های اینترنتی در مجلس توضیح داد. داوود یوسفی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: موضوع رانندگان سکوهای اینترنتی در ماده ۲۸ قانون برنامه هفتم پیشرفت و آیین نامه اجرایی آن پیش‌بینی شده است اما متولیان این حوزه یعنی سکوهای اسنپ و تپسی یا نحوه اجرای آن موافقت نکردند. وی توضیح داد: در آیین نامه اجرایی تصریح شده بود که بخشی از حق بیمه از محل بارنامه یا کارایه مسافر تأمین شود تا امکان دریافت بخشی از حق بیمه از راننده و استفاده از کمک دولت فراهم شود اما این موضوع مورد توافق قرار نگرفت، در مراجع مختلف مورد بررسی قرار گرفت و تاکنون به هر حله اجرا نرسیده است. رئیس گروه مطالعات و رویه‌های نام‌نویسی حساب‌های انفرادی سازمان تأمین اجتماعی با اشاره به آخرین وضعیت اصلاح قانون رانندگان تاکسی‌های اینترنتی برای بر خورداری از پوشش بیمه‌ای گفت: این موضوع در قالب طرح اصلاح قانون از سوی دولت به مجلس ارائه شده و اکنون در دستور بررسی مجلس قرار دارد و باید منتظر نظر نهایی نمایندگان درباره آن بود.

بازنشستگان تأمین اجتماعی مازندران:

حق اولاد و عائله مندی بازنشستگان

باید افزایش یابد

جمعی از بازنشستگان و مستمری بگیران تأمین اجتماعی استان مازندران با ارسال نامه‌ای سرگشاده، نسبت به تغییر رویه و اعمال محدودیت در پرداخت افزایش حق عائله مندی و اولاد اعتراض کردند. به گزارش ایلنا، نویسندگان این نامه با تأکید بر لزوم صیانت از معیشت کارگران بازنشسته، تغییر ضوابط پرداخت این مزایا را مغایر با مصوبات پیشین و رویه‌های قانونی چنددهه‌ای سازمان تأمین اجتماعی دانستند. در بخش نخست این نامه اعتراضی با استناد به منابع اصلی تعریف «حق مکتسبه» در نظام حقوقی کشور آمده است: «وجود و موجب اثبات حق قانون، شرع مقدس یا عرف و رویه جاری است. از آنجایی که پیش از چندین دهه، افزایش حق عائله مندی و حق اولاد به بازنشستگان و مستمری بگیران پرداخت شده و این پرداخت از منظر قانون، مستند به مصوبات هیات مدیره سازمان تأمین اجتماعی بوده، تا زمان عدم ابطال قانونی این مصوبات، حق مذکور از منظر شرعی و قانونی پابرجا و لازم الاجراست. بازنشستگان استان مازندران با اشاره به استمرار این پرداخت‌ها در طول دهه‌های گذشته، یادآور شدند که این موضوع به یک «عرف و رویه متداول و مستمر» تبدیل شده و حذف یا کاهش آن فاقد توجیه حقوقی است. نویسندگان این نامه همچنین با استناد از عملکرد متولیان صندوق تأمین اجتماعی به عنوان امانت‌داران حقوق بیمه شدگان، تصریح کردند: هر گونه عدم پرداخت افزایشات قانونی مصداق بارز تضییع حقوق بازنشستگان است. متأسفانه شاهد تفسیر یک طرفه و انقباضی از مقررات بر علیه ذینفعان اصلی صندوق هستیم؛ و رویکردی که با وظیفه امانت‌داری سرمایه بیمه شدگان در تناقض است. در بخش دیگری از این نامه، به تأثیرات منفی این تصمیمات بر وضعیت معیشتی خانواده‌های بازنشستگان اشاره شده و آمده است: در شرایط فعلی و با توجه به انقباض تشدید اقتصادی و فشارهای تورمی، کاهش یا عدم پرداخت کامل ایسن مطالبات، ضربه‌ای جدی به سفرهای کوچک‌شده و آسیب‌دیده بازنشستگان وارد می‌کند. در پایان این نامه اعتراضی «بازنشستگان تأمین اجتماعی استان مازندران از نمایندگان مجلس به‌ویژه نمایندگان فراکسیون کارگری و کمیسیون اجتماعی و دستگاه‌های نظارتی خواستند تا به موضوع نحوه اعمال افزایش حق اولاد و عائله مندی ورود کرده و مانع از تضییع حقوق قانونی و مکتسبه جامعه کارگری بازنشسته‌شوند.

اعتراض بازنشستگان مخابرات به نحوه اجرای متناسب‌سازی

جمعی از بازنشستگان مخابرات با انتقاد از نحوه اجرای مرحله سوم متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان مشمول اصل ۴۴، خواستار ورود هیات تطبیق مصوبات دولت و ابطال مصوبه‌ای شدند که به اعتقاد آنان مغایر با قانون مصوب مجلس است. به گزارش ایلنا، این بازنشستگان اعلام کردند که بر اساس قانون متناسب‌سازی، بازنشستگان مشمول اصل ۴۴ که پس از خصوصی‌سازی تحت پوشش تأمین اجتماعی قرار گرفته‌اند باید طی سه سال و بر اساس فرمول، حقوق خود را تا سقف ۹۰ درصد حقوق شغلان هم‌تراز دریافت کنند. به گفته آنان، مراحل اول و دوم این قانون در سال‌های ۱۴۰۳ و ۱۴۰۴ بر اساس فرمول تعیین شده از سوی هیات امنای تأمین اجتماعی به درستی اجرا شد اما در مرحله سوم، به دنبال پیشنهاد صندوق بازنشستگی کشوری و باهمراهی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، مصوبه‌ای در دولت به تصویب رسید که سبب ۳۰ درصدی مر حله پایانی متناسب‌سازی بازنشستگان مخابرات را به کمتر از ۱۰ درصد کاهش داده است. بازنشستگان مخابرات با اشاره به مصوبه‌ای که به امضای معاون اول رئیس‌جمهور رسیده، این تصمیم را مغایر با قانون مجلس دانسته و تأکید کردند که اجرای آن موجب تضییع حقوق حدود ۷ هزار بازنشسته مخابرات شده است.

فعال کارگری با تأکید بر پرداخت سریع مطالبات:

بازنشستگان توان خرید نان و پنیر را هم از دست داده‌اند

مزد اظهار داشت: اولین مطالبه ما این است که حقوق‌ها اصلاح شود. سال گذشته هم قول داده بودند که هر شش ماه یک‌بار بازنگری در دستمزد انجام شود اما امروز معتمد با این سرعت تورم، باید هر دو ماه یک‌بار حقوق‌ها متناسب با نرخ تورم اصلاح شود. با تورمی که امروز به وجود آمده، دیگر افزایش‌های ابتدای سال هیچ ارزشی ندارد.

پرداخت مطالبات بازنشسته‌ها باید در اولویت قرار گیرد

کریمی با اشاره به مطالبات معوق بازنشستگان گفت: علاوه بر هر روز رسانی حقوق‌ها متناسب با تورم، باید مطالبات بازنشسته‌ها هر چه سریع‌تر پرداخت شود. ما حق مسکن، حق عائله مندی و سایر مزایای خود را می‌خواهیم. از ابتدای سال تاکنون قیمت کالاها بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته اما حقوق‌ها تنها حدود ۴۵ درصد افزایش داشته که آن هم عملاً اثری شده است.

وی افزود: فاصله طبقاتی هر روز بیشتر می‌شود. فقیر، فقیرتر شده و ثروتمند، ثروتمندتر. واقعاً حتی نان خالی هم از سفره بسیاری از بازنشسته‌ها حذف شده است و این وضعیت دیگر قابل تحمل نیست.

مشکل ضعف سیستم نظارتی است
دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین در ادامه گفت: ممکن است بخواهند همه این مشکلات را به جنگ ربط بدهند اما من این را قبول ندارم. مشکل اصلی، ضعف سیستم نظارتی است. با نظارتی وجود ندارد یا اگر هست، به درستی عمل نمی‌کند.

الان گرانی‌ها از مرز ۱۰۰درصد گذشته است. اگر افزایش قیمت حامل‌های انرژی و بنزین که در باره آن صحبت شده، در همین روزهای آینده اعمال شود، دوباره موج جدیدی از گرانی وارد سبد خانوار خواهد شد

چنین تصمیمی، موج تازه‌ای از گرانی را به سبد معیشت خانوارها تحمیل می‌کند و افزایش ابتدای سال دستمزد‌ها را بیش از پیش بی‌اثر خواهد کرد. کریمی ادامه داد: الان گرانی‌ها از مرز ۱۰۰ درصد گذشته است. اگر افزایش قیمت حامل‌های انرژی و بنزین که در باره آن صحبت شده، در همین روزهای آینده اعمال شود، دوباره موج جدیدی از گرانی وارد سبد خانوار خواهد شد.

این فعال کارگری تأکید کرد: ادامه سیاست‌های پلکانی و سهمیه‌بندی‌های جدید هم دردی از مردم دوا نمی‌کند و فقط فشار بیشتری به خانواده‌ها وارد خواهد کرد. انتظار ما این است که دولت و نمایندگان مجلس به جای این تصمیم‌ها، برای کاهش فاصله طبقاتی و بهبود معیشت مردم چاره‌ای اساسی بیندیشند.

وی با تأکید بر ضرورت اصلاح سازوکار تعیین

تسویه‌بدهی دولت با سازمان تأمین اجتماعی شد. کریمی با هشدار نسبت به شرایط سخت معیشتی بازنشستگان گفت: متأسفانه صبر بازنشسته‌ها دیگر دارد تمام می‌شود. مردم در خرید همان سبد غذایی سال گذشته، امروز باید بیش از دو برابر هزینه کنند. این در حالی ست که شورای عالی کار هزینه سبد معیشت خانوار کارگری را حدود ۴۵ میلیون تومان برآورد کرده اما دریافتی یک کارگر با احتساب مزایا به حدود ۲۵ میلیون تومان می‌رسد؛ شکافی که با افزایش قیمت کالاهای اساسی، به‌ویژه نان، هر روز عمیق‌تر می‌شود.

«عیدعلی کریمی» فعال کارگری و دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، خواستار بازنگری مستمر در دستمزد‌ها متناسب با تورم، پرداخت مطالبات بازنشستگان و

بازی خطرناک با قیمت حامل‌های انرژی

این فعال کارگری با هشدار نسبت به احتمال افزایش قیمت حامل‌های انرژی گفت: اجرای

عضو شورای عالی حفاظت فنی و ایمنی کار استان تهران:

فرسودگی ناشی از کار نباید نادیده گرفته شود

پس از ابلاغ نامه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی که کمیته‌های استانی را موظف می‌کند درخواست‌های بازنشستگی مشاغل سخت‌وزیان آورا را صرفاً بر اساس عوامل تصریح‌شده در قانون بررسی کنند، ایهام درباره نحوه لحاظ شدن عوامل ارگونومیک در تشخیص این مشاغل بالاگرفته است. در همین رابطه، یک عضو شورای عالی حفاظت فنی و ایمنی کار با تأکید بر اینکه این نامه خلاف قانون نیست، آن را از نظر اجرایی دارای ایهام دانست. محمد گنجی کیا» عضو شورای عالی حفاظت فنی و ایمنی کار استان تهران در گفت‌وگو با ایسنا درباره نامه اخیر و در رابطه با بررسی عوامل تاثیرگذار بر معرفی یک شغل به عنوان مشاغل سخت و زیان‌آور که برای مدیران کل استان‌ها ارسال شده است، اظهار کرد: این نامه از دو جهت قابل بررسی است: نخست اینکه بر متن صریح قانون مشاغل

سخت‌وزیان آور تأکید دارد که قابل نقد نیست اما از منظر اجرایی می‌توان نقدهایی به آن وارد کرد. او با اشاره به متن قانون مشاغل سخت‌وزیان آور توضیح داد: طبق متن صریح قانون الحاقیه ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی و ماده نخست آیین نامه اجرایی آن، تشخیص مشاغل سخت‌وزیان آور مستلزم بررسی عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار است و اشاره‌ای به عوامل ارگونومیک نشده است اما در کمیته‌های تشخیص مشاغل سخت‌وزیان آور نمی‌توان آن را ارگونومیک ناشی از عوامل مکانیکی را نادیده گرفت.

عضو هیات مدیره کلان‌والی انجمن‌های صنفی کارگران افزود: زمانی که عوامل ارگونومیک در نتیجه عوامل مکانیکی آسیب‌زا ایجاد می‌شوند، کمیته‌های تشخیص نمی‌توانند آنها را نادیده بگیرند و این موضوع از نظر

کارشناسی محل نقد است. عوامل ارگونومیک از تباط بسیار نزدیکی با عوامل مکانیکی دارند به‌شدت از آنها تاثیر می‌پذیرند. او ادامه داد: در این نامه تأکید شده که کمیته‌های مشاغل سخت و زیان‌آور، عوامل ارگونومیک را نیز باید به‌طور دقیق نمی‌دانم منظور صرفاً عوامل ارگونومیک مستقل است یا حتی عوامل ارگونومیک ناشی از تکرار عوامل مکانیکی زیان‌آور نیز مدنظر قرار گرفته است. اگر

این فعال کارگری بیان کرد: امروز می‌بینیم قدرت بخش پیمانکاری آن قدر زیاد است که می‌تواند در یک شب، نام یک طرح را تغییر دهد بدون اینکه کوچک‌ترین خلی در مناقصه ایجاد شود. متأسفانه این روند ادامه پیدا خواهد کرد و کارگران که بخش بزرگی از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهد، همچنان در تصمیم‌گیری‌های کلان سهمی نخواهند داشت.

چمنی به پیشنهادی اشاره کرد و گفت: یک طرح از مجلس شروع می‌شود، چندین سال زمان می‌برد، در کمیسیون‌های مختلف بررسی می‌شود و وقتی کارگران امیدوار می‌شوند که بالاخره قرار است اتفاق مثبتی رخ دهد، ناگهان حتی اسم طرح هم تغییر می‌کند. به جای «ساماندهی کارکنان دولت» عنوان «ساماندهی نظام پرداخت» گذاشت. می‌گذارند اما مساله اصلی که حذف پیمانکاران بود، همچنان حل نشده باقی می‌ماند.

چمنی گفت: مگر مشکل کارگران فقط نظام پرداخت است؟ کارفرمای

اصلی پول را به پیمانکار می‌دهد و پیمانکار، به عنوان واسطه، آن را به کارگر پرداخت می‌کند. حالا قرار است نظام پرداخت چه تغییری بکند؟

مساله اصلی همان واسطه‌گری پیمانکار در تأمین نیرو و سودی بود که از این مسیر به دست می‌آورد. اگر چه باید منتظر ماند و جزئیات طرح را دید اما به نظر من، مشکل آنچنان که ما انتظار داشتیم حل نشده است.

انتظار کارگران این بود که با حذف پیمانکاران، امنیت شغلی افزایش پیدا کند.

چمنی به موضوع هزینه‌ها هم اشاره کرد و گفت: نگاه صرف به افزایش

نیاید شرایط اقتصادی به گونه‌ای باشد که سفره مردم هر روز کوچک‌تر شود. امروز بسیاری از بازنشسته‌ها حتی توان خرید نان و پنیر را هم ندارند و این یک واقعیت تلخ است

وی ادامه داد: اگر فرصت دیدار با مسئولان فراهم شود، همه این مسائل را با صراحت مطرح خواهیم کرد. امروز شرایط به نقطه حساسی رسیده است. مادر برابر دشمنان کشور ایستاده‌ایم و از امنیت کشور دفاع می‌کنیم اما نباید شرایط اقتصادی به گونه‌ای باشد که سفره مردم هر روز کوچک‌تر شود. امروز بسیاری از بازنشسته‌ها حتی توان خرید نان و پنیر را هم ندارند و این یک واقعیت تلخ است.

فشار بدهی دولت به تأمین اجتماعی روی دوش بازنشسته

این فعال کارگری از دولت خواست بدهی خود به سازمان تأمین اجتماعی را هر چه سریع‌تر بپردازد تا این سازمان برای جبران کمبود منابع، فشار را بر دوش بازنشسته‌ها نگذارد.

او افزود: تأمین اجتماعی نباید برای جبران کسری بودجه، خدمات درمانی و قانون الزام را محدود کند یا بیمه تکمیلی را پیش بکشد. مسئولان نباید خدمات درمانی را محدود کنند. از وزیر کار، مدیرعامل تأمین اجتماعی و نمایندگان مجلس می‌خواهیم پرداخت بدهی دولت را در اولویت بگذارند.

وی در پایان هشدار داد: ادامه این روند، شرایط را بحرانی خواهد کرد. صبر بازنشسته‌ها و به پایان است و آثار این مشکلات را امروز در خانواده‌ها می‌بینیم. از دولتی‌ها و نمایندگان مجلس می‌خواهیم هر چه سریع‌تر در این روند تجدیدنظر کنند. وضعیت امروز واقعاً اسفبار است.

منظور حالت دوم باشد، از نظر من این رویکرد صحیح نیست و نباید

اجرای شود.

گنجی کیا تصریح کرد: ممکن است این نامه در عمل دامنه شمول مشاغل سخت‌وزیان آور را محدود کند، اما خلاف قانون نیست زیرا در قانون تنها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی ذکر شده‌اند و نامه نیز بر همین موارد تأکید دارد. با این حال، تأکید من این است که آثار ارگونومیک ناشی از عوامل مکانیکی نباید نادیده گرفته شود. در این نامه بر حذف اثر پذیری عوامل ارگونومیک تأکید شده اما مشخص نیست دقیقاً کدام دسته از عوامل ارگونومیک مدنظر بوده است.

عضو شورای عالی حفاظت فنی و ایمنی کار در پایان با اشاره به ایرادهای نگارشی و مفهومی نامه شماره ۴۲۴۹۲ گفت: بار دیگر تأکید می‌کنم که این نامه خلاف قانون نیست اما دارای ایهام است و روشن نیست که صرفاً عوامل ارگونومیک مستقل مدنظر قرار گرفته یا عوامل ارگونومیک ناشی از عوامل مکانیکی نیز شامل آن می‌شود. در هر صورت، نباید عوامل ارگونومیک را به‌طور کامل نادیده گرفت زیرا این عوامل ارتباط و تأثیر پذیری زیادی از عوامل مکانیکی دارند.

منظور حالت دوم باشد، از نظر من این رویکرد صحیح نیست و نباید

یا کاهش هزینه‌ها در موضوع حذف پیمانکاران، نگاه دقیقی نیست. باید هزینه‌های ناشی از اعتراضات کارگری، توقف تولید و ناامنی شغلی نیز در محاسبات لحاظ شود. در واقع باید توجه داشت که حذف پیمانکاران می‌تواند در بلندمدت به افزایش بهره‌وری و کاهش تنش‌های کاری منجر شود.

این فعال کارگری در پایان، با انتقاد از ساختار کلان تصمیم‌گیری در حوزه کارگری، گفت: کارگران همچنان در فرآیندهای کلان تصمیم‌سازی نقش مؤثری ندارند؛ مشارکت آنها به رسمیت شناخته نمی‌شود و همین موضوع باعث شده مطالبات اصلی آنها در طول دهه‌ها بی‌پاسخ بماند.

منظور حالت دوم باشد، از نظر من این رویکرد صحیح نیست و نباید

یک فعال کارگری:

کارگران در هزارتوی شکایت گرفتار شده‌اند

علاوه بر تحمیل هزینه‌های مستقیم، زمان و انرژی نیروی کار را نیز می‌گیرد و در بسیاری از موارد، او را از پیگیری کامل حقوق خود بی‌اثر می‌دارد.

محمدپور با تأکید بر اینکه تعدد پیمانکاران و پیچیدگی روابط کاری، بار احقاق حق را بر دوش کارگر سنگین‌تر می‌کند، گفت: در عمل، کارگری که سال‌ها برای یک مجموعه کار کرده، برای رسیدن به مطالبات خود باید مسیرهایی را طی کند که هم فرساینده است و هم پر هزینه در حالی که اصل موضوع باید تسهیل دسترسی و به عدالت و حمایت مؤثر از حقوق قانونی‌اش باشد. او بر لزوم بازنگری در روند‌های اداری و قضایی مرتبط با اختلافات کارگری تأکید کرد و افزود: اگر قرار باشد کارگر برای اثبات حق خود چندین بار هزینه پرداخت کند و ماه‌ها در رفت و آمد باشد، این فرایند به جای حمایت از نیروی کار، به مانعی جدی برای احقاق حق تبدیل می‌شود.

به باور او، کاهش هزینه‌های دادرسی، ساده‌سازی روند ثبت شکایت و جلوگیری از سرگردانی کارگران در میان پیمانکاران مختلف، می‌تواند بخشی از این فشار را کاهش داده و به تحقق عدالت کمک کند.

یک فعال کارگری با اشاره به دشواری‌های پیگیری مطالبات صنفی کارگران گفت: کارگری که سال‌ها در یک کارگاه اصلی مشغول به کار بوده، در زمان شکایت برای دریافت معوقات، اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل یا سایر مطالبات قانونی، گاه ناچار است علیه چند پیمانکار به‌طور جداگانه اقدام کند.

محمد محمدپور به ایلنا گفت: در برخی پرونده‌ها، کارگر باید برای هر شکایت به صورت جداگانه هزینه‌های اداری بپردازد؛ از جمله هزینه کافه‌تین برای ثبت دادخواست که امروز برای هر مورد حدود ۴۵۰ هزار تومان است و هزینه ثبت شکایت که در مجموع ممکن است به یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان برسد. افزون بر این، در مرحله کارشناسی نیز می‌باید قابل توجهی از کارگر مطالبه می‌شود؛ طوری که هزینه کارشناسی دادگستری می‌تواند حدود ۲ میلیون تومان برای هر پرونده باشد و در صورت تعدد شکایت‌ها، این رقم چندبرابر می‌شود.

به گفته‌های فعال کارگری، فشار مالی تنها بخشی از مشکل است و کارگران از نظر زمانی نیز متحمل آسیب می‌شود زیرا باید در چند نوبت برای جلسات رسیدگی به‌اداره کار مراجعه کند و در ادامه، برای پیگیری پرونده به دادگستری نیز برود. این روند طولانی،